

Zitting 1980–1981

14 029

Wijziging van de regeling over loonbelasting en van enige andere arbeidsrechtelijke en beslagrechtelijke bepalingen

Nr. 10

EINDVERSLAG

Vastgesteld 12 november 1980

De memorie van antwoord en het gewijzigd ontwerp van wet gaven de leden van de fractie van de V.V.D. alsnog aanleiding enkele opmerkingen te maken.

De vaste Commissie voor Justitie¹ brengt hierover het navolgende verslag uit.

Algemeen

De leden van de V.V.D.-fractie vroegen naar aanleiding van het gestelde op blz. 2, laatste alinea van de memorie van antwoord, waar gesproken wordt van een verklaring welke moet worden overgelegd door werknemer en werkgever, of niet van deze gelegenheid gebruik had moeten worden gemaakt om de verklaringsprocedure ex artikel 740 en volgende van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering te wijzigen en om voor de gevallen, waarin derdenbeslag is gelegd op loon, de procedure te wijzigen.

Deze leden wezen erop, dat aan een dergelijke verklaringsprocedure processuele handelingen, formaliteiten (zie onder meer de sancties ingevolge artikel 740 Rechtsvordering) en hoge kosten zijn verbonden die allereerst voor rekening komen van de beslaglegger, doch uiteindelijk van de beslagene-werknemer.

De praktijk heeft weliswaar reeds te dezen een weg gewezen, aldus deze leden. Zo wordt vaak – juist vanwege de noodzakelijke procedure en de daaraan verbonden kosten – gepoogd – en soms met succes – de verklaringsprocedure en de daaraan inherente hoge kosten, te vermijden en wordt tussen beslaglegger, werkgever en werknemer onderhandeld om tot vaststelling van de in te houden bedragen te geraken. Er zijn echter ook vele gevallen bekend dat de beslaglegger gehouden is de kostbare verklaringsprocedure te gaan voeren met alle hieraan verbonden relatief hoge kosten, die uiteindelijk wederom ten laste komen van de werknemer, te wiens laste derden-arrest is gelegd.

Derhalve zou, aldus de leden van de V.V.D.-fractie, gedacht kunnen worden aan het afleggen van een schriftelijke verklaring door de werkgever aan de beslaglegger omtrent de inhoudingen en de constructie van de inhoudingen; de procedure in dit wetsontwerp ware dan ook niet te beperken tot een verklaring omtrent de ziektekostenverzekering, de vervaldagen en de betaalingen van de premie. Voorts zou naar de mening van deze leden kunnen

¹ Samenstelling: Abma (SGP), Roethof (PvdA), ondervoorzitter, Haas-Berger (PvdA), Kappeyne van de Coppello (VVD), voorzitter, Stoffelen (PvdA), Van Dam (CDA), Kosto (PvdA), Salomons (PvdA), Patijn (PvdA), Stemerding (PvdA), Van den Broek (CDA), Evenhuis-van Esen (CDA), Lauxtermann (VVD), Wessel-Tuinstra (D'66), Dijkman (CDA), Faber (CDA), Beckers-de Bruijn (PPR), Nijpels (VVD), Korte-van Hemel (CDA), Tripels (VVD), Van der Burg (CDA).

worden bepaald dat bij aanvaarding van deze verklaring door de beslaglegger geen procedure tot het doen van verklaring meer nodig is en de rechtsgevolgen intreden als ware in rechte een verklaring afgelegd. Een consequentie hiervan zou zijn, aldus de leden van de V.V.D.-fractie, dat wanneer de derde gearresteerde (werkgever) geen verklaring aflegt en daartoe middels een procedure gedwongen moet worden, de kosten van de verklaringsprocedure ten laste van de werkgever (derde gearresteerde) worden gebracht.

Verder stelden de leden van de V.V.D.-fractie de vraag of in verband met het in dit wetsontwerp beoogde niet ook een aanpassing zou moeten geschieden met betrekking tot het gestelde in artikel 756, lid 2, Rechtsvordering, waarin is vermeld dat conservatoir derdenbeslag niet mag worden gelegd op in rechte toegewezen gelden tot onderhoud. Het geval kan zich namelijk voordoen dat een alimentatiegerechtigde onder de werkgever derden-arrest heeft gelegd voor alimentatie en deze alimentatiebedragen regelmatig worden ingehouden en betaald; er komt daarna een derde-crediteur die eveneens ten laste van de alimentatieplichtige/werknemer derden-arrest legt. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat die gelden, strekkende tot onderhoud, buiten dat beslag vallen, althans dat – in verband met het huidige wetsontwerp – deze onaangetast zullen blijven.

Artikelen

Artikel I, onder B

De leden van de V.V.D.-fractie merkten op dat het beter ware het toe te voegen lid aan artikel 1637s als volgt te doen luiden: «Behoudens het in het derde lid bepaalde is een beding dat tot strekking heeft enig bedrag van het loon op de betaaldag niet uit te betalen, nietig». De woorden «enig bedrag» lijken beter te beantwoorden aan hetgeen wordt beoogd en taalkundig juist dan de woorden «een zeker bedrag», aldus deze leden.

Artikel I, onder D

De leden van de V.V.D.-fractie wezen erop, dat in de tweede zinsnede wordt gesteld: «geen rekening wordt gehouden met de in die artikelen genoemde premies». Deze zinsnede leek deze leden niet duidelijk, zou tot verwarring kunnen leiden en kan tot tweërlei interpretaties aanleiding geven zowel positief als negatief. Zij zagen gaarne een verduidelijking van deze zinsnede.

In de derde zinsnede wordt, zo vervolgden deze leden, gesproken over hetgeen buiten een beslag valt, en wel een bedrag ter grootte van de premie ziektekostenverzekering die tijdens het beslag is vervallen, en die de arbeider voor zich heeft betaald.

Wellicht ware het juist te spreken van de premies die de arbeider verschuldigd wordt tijdens het beslag. Zoals een en ander nu is geredigeerd zou zulks betekenen dat, wanneer, door welke reden dan ook de premies niet zijn betaald, deze niet meer kunnen worden betaald, omdat ze immers onder het beslag vallen. Het is toch de bedoeling van het voorgestelde artikel dat deze premies, vervallende gedurende de beslaglegging, worden betaald en niet door het beslag worden getroffen.

Ten slotte waren de leden van de V.V.D.-fractie van oordeel, dat het beter ware om in de laatste zinsnede van het gewijzigde eerste lid van artikel 1638g te spreken van «het in de vorige zin bepaalde» dan van «bepaling van de vorige zin».

Verder is het naar de mening van deze leden uitermatig omslachtig dat beiden die verklaring van de verzekeraar moeten overleggen, waaruit van de verzekering blijkt alsmede van de vervalddag en de betaling van de premie.

Deze leden waren allereerst van oordeel, dat de volgorde anders moet zijn omdat de vervalddag anterior is aan de betaaldag. Het wilde hun verder

voorkomen dat het beter ware te redigeren dat een beroep op de vorige zinsede kan worden gedaan indien een verklaring wordt overgelegd van de verzekeraar waaruit een en ander blijkt. Waarom moeten beiden dat doen? Het is toch genoegzaam wanneer een dergelijke verklaring is overgelegd ongeacht de vraag of dit nu de arbeider is dan wel de werkgever. Ten slotte zou moeten worden bepaald, aldus de leden van de V.V.D.-fractie, dat die verklaring aan de beslaglegger moet worden overgelegd.

Met een tijdige beantwoording van deze opmerkingen acht de commissie de openbare behandeling van dit ontwerp van wet voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Kappeyne van de Coppello

De griffier van de commissie,
Kerkhofs